

- επικουρικός, να μεταρρυθμίσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την αντίθετη αίτηση περί διαγραφής λόγω μη χρήσεως του σήματος EU¹⁵⁹ σε σχέση με τα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 30 (καφές), 41 (δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης, μαθήματα επιμόρφωσης) και 43 (εστίαση, υπηρεσίες που παρέχονται από επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν την παροχή έτοιμων προς κατανάλωση τροφών και ποτών που διανέμονται από μπαρ, εστιατόρια, συστήματα αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες)·
- να καταδικάσει τον διάδικο που θα ηττηθεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και στα δικαστικά έξοδα των δύο προηγούμενων βαθμών δικαιοδοσίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων περί χρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2018 — *Autoridad Portuaria de Vigo* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-41/18)

(2018/C 142/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Autoridad Portuaria de Vigo* (Vigo, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Costas Alonso, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διασφαλίσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών, εκπληρώνει το καθήκον της για διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων από όλα τα κράτη μέλη, προβαίνοντας σε ενέργειες που εγγυούνται ομοιόμορφη εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας σχετικά με την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης προερχόμενων από τρίτες χώρες σε όλα τα κράτη μέλη και εναρμονίζοντας τους κανόνες που ρυθμίζουν τους κανόνες αυτούς·
- συγκεκριμένα, να διατάξει τη Γενική Διεύθυνση Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να προβεί σε συγκριτική ανάλυση για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης προερχόμενων από τρίτες χώρες στα λιμάνια του Vigo και του Leixoes (Πορτογαλία).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαφορετική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σε σχέση με την εισαγωγή κατεψυγμένων και διατηρημένων σε απλή ψύξη αλιευτικών προϊόντων από μη κοινοτικές χώρες συνεπάγεται καταστράτηγηση των κανόνων του ανταγωνισμού και του *level playing field*, γεγονός που προκαλεί στρέβλωση της εσωτερικής αγοράς.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης, συναφώς, ότι οι λιμένες επιτελούν καίρια λειτουργία στην κυκλοφορία των εμπορευμάτων, ιδίως όσον αφορά την εισαγωγή αλιευτικών προϊόντων, 76 % των οποίων διακινούνται μέσω των λιμένων.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — *Alfamicro* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/18)

(2018/C 142/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Alfamicro* — *Sistema de Computadores* — *Sociedade Unipessoal, L.^{da}* (Cascais, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio και D. Pirra Xarepe, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, αφενός, την απόλυτη ακυρότητα της αποφάσεως C(2017) 8839 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με την είσπραξη οφειλής, στο μέτρο που αφορά το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241507078, και, αφετέρου, τη σχετική ακυρότητα της εν λόγω αποφάσεως κατά τα λοιπά.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Όσον αφορά το αίτημα να κηρυχθεί απόλυτη ακυρότητα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, παρά τις διατάξεις του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή αντιποιείται τη δικαστική αρμοδιότητα, καθόσον υποκαθιστά την από 14 Νοεμβρίου 2017 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (υπόθεση T-831/14), στην οποία καθορίζεται η αξίωση της Ένωσης από ορισμένη υποχρέωση, με άλλη απόφαση για την ίδια υποχρέωση, συνιστώσα εκτελεστό τίτλο.
2. Όσον αφορά το αίτημα να κηρυχθεί σχετική ακυρότητα, η προσφεύγουσα προβάλλει:
 - έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να βεβαιώσει ότι είχαν διαπιστωθεί συστηματικά σφάλματα στους οικονομικούς ελέγχους που διενεργήθηκαν στη σύμβαση την οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να εξηγήσει σε τι συνίσταντο τα σφάλματα αυτά·
 - νομικό σφάλμα, δεδομένου ότι, επεκτείνοντας αυτομάτως τα συμπεράσματα ενός οικονομικού ελέγχου διενεργηθέντος στο πλαίσιο μιας συμβατικής σχέσεως σε άλλες συμβατικές σχέσεις, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 135, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 966/2012 ⁽¹⁾, καθώς και τη θεμελιώδη αρχή που διέπει τις διοικητικές συμβάσεις γενικότερα και τις δημόσιες συμβάσεις που υπόκεινται στις διατάξεις του ενωσιακού δικαίου ειδικότερα και κατά την οποία δεν επιτρέπονται επεμβάσεις στη ρήτρα περί της αμοιβής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — Barata κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-81/18)

(2018/C 142/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Joao Miguel Barata (Evere, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Pandey, D. Rovetta και V. Villante, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- καταρχάς, εφόσον κρίνει σκόπιμο, να αποφανθεί ότι το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) είναι άκυρο και ανεφάρμοστο στην παρούσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 277 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·